Nr. 5. **Lublin, dnia 12 listopada 1920 r.** **Rok I.**

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Cena numeru pojedynczego wynosi 12 Mk. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu 50 Mk. na poczet prenumeraty; przedpłatę uiszczać można tylko w drodze Pocztowej Kasy Oszczędnościowej na konto Nr. 100.200. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji: Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce 5 Mk, za szpaltę 350 Mk., za stronę 700 Mk., za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 7 Mk. od osoby i wiersza.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 15.

Numer dzisiejszy ukazuje się po trzymiesięcznej przerwie, spowodowanej warunkami, jakie się wytworzyły przez inwazję bolszewicką w ziemie Województwa.

REDAKCJA.

A.

86.

Rozporządzenie Wojewody Lub. *w przedmiocie norm odszkodawań za zwierzęta domowe zabite z polecenia władz państwowych.*

L. 1959/VI/2.

Na zasadzie rozporządzenia Min. Roln. i Dóbr Państwowych z dnia 7 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 z dn. 9/V 1920 poz. 237) ustanawiam następujące normy odszkodowań za zwierzęta domowe, zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień, zarządzonych przez te władze.

1. Za konie, a mianowicie:

a) za źrebięta do 1 roku cenę do 12.000 Mk.
b) „ „ od 1 r. do 2 l. do 16.000 „
c) „ „ od 2 do 3 lat do 24.000 „
d) „ konie robocze 3 letnie i starsze lżejszego typu do . . . . 32.000 „
e) za konie robocze 3 letnie i starsze cięższego typu do . . 36.000 „
f) Normy odszkodowań za materjał hodowlany obojga płci, co do których właściciel wykaże się rodowodem, w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, normy odszkodowań mogą być podwyższone do 25%.
g) za muły do . . . . 12.000 Mk.
h) „ osły do . . . . 8.000 „

2. „ buhaje, krowy, woły do . 15.000 „
3. „ jałownik od $^1/_2$ roku do . 8.000 „
4. „ cielęta do $^1/_2$ roku do . . 3.000 „
5. „ owce i kozy do . . . . . 2.000 „
6. „ jagnięta, koźlęta do . . . . 800 „
7. „ trzodę chlewną i tuczną do 12 000 „

Powyższe sumy odszkodowań obowiązują od 25 września r. b. do odwołania.

Lublin, dnia 27 września 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

87.

Okólnik (524) Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego oraz Pana Komisarza Rządu w Lublinie *w przedmiocie przepisów dyscyplinarnych dla osób powołanych do osobistych świadczeń wojennych.*

L. 2701/II/1.

Na skutek pisma Dowództwa Okręgu Generalnego Lubelskiego z dn. 31 sierpnia 1920 r. L. 2483/I Org. podaję do wiadomości przepisy dyscyplinarne dla osób, powołanych do osobistych świadczeń wojennych, nadesłane do Dowództwa Okręgu Generalnego w Lublinie przy piśmie Ministerstwa Spraw Wojskowych Oddział IV Sztabu L. 3204/I A. P. z dn. 23 sierpnia 1920 r., a mianowicie:

L. 2483/Org.

Do Rozkazu dziennego G. O. L.

ROZKAZ MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

w przedmiocie przepisów dyscyplinarnych dla osób powołanych do osobistych świadczeń wojennych.

Art. 1.

Powołani do osobistych świadczeń wojennych podlegają w czasie swego zatrudnienia w zakresie wykonania poleconych im przez zwierzchność wojskową prac wojskowej władzy dyscyplinarnej.

Na wypadek popełnienia przez osoby powołane do osobistych świadczeń wojennych innych wykroczeń lub przestępstw, podlegają osoby te władzom cywilnym wedle obowiązujących dla ludności cywilnej przepisów prawa.

Art. 2.

Zwierzchnością wojskową w rozumieniu niniejszego rozkazu jest ten oficer, szeregowy, urzędnik wojskowy lub cywilny, lub powołany do osobistych świadczeń wojennych, który ponosi odpowiedzialność za porządek i za wykonanie robót w powierzonym mu oddziale, urzędzie lub zakładzie wojskowym.

Art. 3.

Prawo dyscyplinarnego karania przysługuje wyłącznie tym osobom z pośród zwierzchności wojskowej, które posiadają stopień oficera lub uzzędnika wojskowego.

Art. 4.

Kary dyscyplinarne są następujące:

A. dla osób płci męskiej:
   a) nagana ze strony zwierzchności wojskowej,
   b) zakaz opuszczania kwatery wzgl. domu do 2 tygodni,
   c) areszt ciężki do 2 tygodni,

B. dla osób płci żeńskiej:
   jak pod A lit. a, b i c, z tem, że kara z lit. b i c, nie może być nałożona na matki dzieci nieletnich lub chorych mieszkających z nią wspólnie.

Art. 5.

Kara dyscyplinarna z lit. b, c i d, orzeczona być może tylko na piśmie z krótkim wyłuszczeniem motywów i stanu faktycznego.

Art. 6.

Ukaranym w myśl art. 4. lit. b, c i d, przysługuje prawo ustnego lub pisemnego zażalenia do bezpośredniego przełożonego osoby w myśl art. 3. uprawnionej, która orzekła karę.

Pozostawia się uznaniu osoby, która orzekła karę, czy zażalenie w danym wypadku ma mieć moc wstrzymującą wykonanie kary.

Art. 7.

Zwierzchność wojskowa, która karę wymierzyła, może ją całkowicie lub częściowo darować.

Art. 8.

Zakaz opuszczania kwatery wzgl. domu może być nałożony tylko na te osoby, które otrzymują żywność wojskową.

Ukaranym w ten sposób nie wolno poza służbą wychodzić z kwatery względnie z domu.

Art. 9.

Areszt lekki polega na trzymaniu ukaranych po spełnionej służbie w odpowiednim miejscu pod zamknięciem, lub strażą.

Art. 10.

Ukarani aresztem ciężkim nie pełnią służby i pozostają przez czas odbywania kary w zamknięciu celkowem. Nie wolno im palić i skazani są na twarde łoże, nadto zaś na post o chlebie i wodzie raz na tydzień.

Osób chorych oraz należących do t. zw. inteligencji nie wolno karać ciężkim aresztem.

Art. 11.

Osobom powołanym do osobistych świadczeń, które uważają, że ze strony przełożonych spotkała je krzywda podczas pełnienia świadczeń lub poza pracą—przysługuje prawo zażalenia się ustnie lub pisemnie.

Zażalenie to należy wnosić do najbliższego przełożonego tego, przeciw któremu zażalenie jest skierowane, niezależnie od wniesienia zażalenia do Okręgowej Komisji Rekwizycyjnej w myśl. art. 18 z dn. 25.7 1919 o osobistych świadczeniach wojennych.

Art. 12.

Decyzję zapadłą wskutek zażalenia, może żalący się zaskarżyć do najbliższego wyższego przełożonego wojskowego.

Art. 13.

Nie wolno wywierać nacisku na osoby powołane do osobistych świadczeń wojennych, aby się zrzekły zażalenia lub wniesione już zażalenie cofnęły.

Lublin, dn. 29 września 1920 r.

Wojewoda Lubelski

w. z. *Dr. Ślęk m. p.*

88.

Okólnik (635) Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego oraz Pana Komisarza Rządu na m. Lublin *w przedmiocie zgubienia dokumentów, stwierdzających stosunek do służby wojskowej.*

L 2770/II/1.

Ministerstwo Spraw Wojskowych Oddział I Sztabu Sekcja Poborowa i Uzupełnień rozkazem L. 12491/20 I/1558, wydanym w lipcu r. b. zarządziło co następuje:

W wypadkach zgubienia dokumentów wojskowych (kart odroczenia, tymczasowych zaświadczeń i książeczek wojskowych) posiadaczom takowych mogą być wydane przez Powiatowe Komendy Uzupełnień dublikaty po bezsprzecznem stwierdzeniu tożsamości osoby.

O wydaniu dublikatu Powiatowe Komendy Uzupełnień meldują do Dowództwa Okręgu Generalnego celem umieszczenia w rozkazie dziennym D. O. G. zawiadomienia o zgubieniu poprzedniego dokumentu i wydaniu wzamian dublikatu. Pozatem Powiatowe Komendy Uzupełnień powiadamiają o wydaniu dublikatu odnośną władzę administracyjną (Starostwo, Komisarjat Policji), celem obowiązkowego ogłoszenia na koszt petenta w gazetach miejscowych o zgubieniu dokumentów, o ile zaś gazety w danej miejscowości niema, w gazetach najbliższego większego miasta.

O powyższem, w myśl reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 4 września r. b. L. A. W. 956/I podaję Panom Starostom do wiadomości oraz zastosowania.

Lublin, dn. 29 października 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

89.

Okólnik Wojewody Lubelskiego do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w przedmiocie odbudowy i rozbudowy kraju i subwencjonowania przez M. R. P. patronatów budowlanych.*

L. 738/III/I.

Poniżej podaję do wiadomości PP. Przewodniczących i zastosowania się następujący reskrypt Ministerstwa Robót Publicznych:

Ministerstwo Robót Publicznych w myśl Art. 5 punktu „6“ ustawy o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek, uwzględniając ogólne życzenie Zjazdu delegatów przeszło 300 stowarzyszeń budowlanych, powzięło w zasadzie zamiar wydatnego poparcia Patronatu Spółdzielni Budowlanych który, uzgodniwszy statut swój z projektem ogólnego prawa o spółdzielniach i związkach rewizyjnych, powstaje w przyszłym miesiącu, bezpośrednio po ponownym Zjeździe delegatów wszystkich stowarzyszeń budowlanych i spółek związanych z budownictwem i odbudową kraju.

Ministerstwo Robót Publicznych, uwzględniając słuszność postulatów stowarzyszeń budowlanych, które, jak świadczy załączone przy niniejszem sprawozdanie z roku ubiegłego, wykazały dużą żywotność, oddając poważne usługi odbudowie i rozbudowie kraju, postanowiło Patronatowi tych stowarzyszeń udzielić subwencji tak na organizację nowych stowarzyszeń jak i na podtrzymanie już istniejących, a w szczególności na utrzymanie odpowiednich sił fachowych.

Pomoc ze strony Ministerstwa Robót Publicznych nie wystarczy jednak na całkowite pokrycie

potrzeb Patronatu, a zwłaszcza na utrzymanie powiatowych instruktorów stowarzyszeń budowlanych przy związkach powiatowych tych organizacji, gdzie z natury rzeczy udział biorą i brać będą sejmiki.

Ze względu na zainteresowanie się Sejmików sprawą tak odbudowy jak i gospodarki społecznej w powiecie, Ministerstwo Robót Publicznych uważa, że w pierwszym rzędzie na utrzymanie instruktorów powiatowych Stowarzyszeń budowlanych winny łożyć Sejmiki jak to już uczyniły Wydziały Powiatowe tych Sejmików w Opocznie (udzielając instruktorowi takiemu 2500 mk. miesięcznie) i w Kozienicach (z kwotą po 2000 mk. miesięcznie).

Ministerstwo Robót Publicznych uprzejmie przeto prosi o wydanie odpowiedniego zarządzenia do wszystkich Sejmików i Rad Powiatowych, aby zechciały w tym kierunku powziąć odpowiednie uchwały i o wysokości uchwalonej na ten cel sumy powiadomiły narazie bezpośrednio Ministerstwo Robót Publicznych, Warszawa, Kredytowa 9.

Lublin, dn. 14 lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

90.

Okólnik (561) Wojewody Lubelskiego do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego, oraz do Panów Prezydentów miast Lublina i Siedlec *w przedmiocie zmian w skarbowości komunalnej.*

L. 1151/III/1.

Na skutek okólnika M. S. Wewn. № 350 z dn. 30 września r. b. Nr. S. F. 1939/I zwracam uwagę Panów—w związku z ogłoszonem i w ostatnich czasach nowemi ustąwami o podatkach państwowych—na zawarte w tych ustawach lub wynikające z nich zmiany w dziedzinie skarbowości komunalnej, do których zastosować się muszą Powiatowe Związki Komunalne i powiaty miejskie (miasta wydzielone) w sprawach swych budżetów i statutów podatkowych. Zmiany te są następujące:

1. Art. 6 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu i podwyższeniu podatków gruntowych i podymnego na obszarze b. Królestwa Kongresowego (Dziennik Ustaw Nr. 71 1920 r. poz. 477), wchodzącej w życie z dniem 1. stycznia 1920 r. (art. 9) znosi opłaty: drogową i transportową przez co uchyla od d. 1 stycznia 1920 r. moc punktów 2-go i 3-go artykułu 6-go Dekretu w przedmiocie skarbowości powiatowych związków komunalnych (Dz. Pr. Nr. 14 poz. 151).

2. Art. 7 wspomnianej ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. określa, jako podstawę do obliczania dodatków do głównych podatków gruntowych na rzecz powiatowych związków komunalnych 52% tych podatków w/g wymiaru urzędów skarbowych. W zastosowaniu do art. 7 punktu 1 Dekretu w przedmiocie skarbowości powiatowych związków komunalnych daje ta zmiana przy wskazanej w tym punkcie 150% skali dodatku do zasadniczego podatku gruntowego wobec brzmienia art. 3-go ustawy z dn. 14 lipca 1920 r. przeszło sześciokrotne zwiększenie wpływów z rzeczonego dodatku; w tym stanie rzeczy ustaje potrzeba stosowania nadal większej niż 150% normy dodatku, na co zezwolono okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 stycznia 1920 r. Nr. 870 S. F. 2959/I, wobec czego okólnik w tym punkcie odwołuje się.

3. Art. 39 Ustawy z dnia 6. lipca 1920 r. w przedmiocie ujednostajnienia na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o podatku przemysłowym (Dz. Ustaw Nr. 66 1920 r. poz. 437), obowiązującej na rok podatkowy 1920 r. głosi, że opodatkowanie przemysłu i handlu oraz osobistych zajęć przemysłowych na rzecz związków komunalnych — do czasu wydania jednolitej dla całego obszaru Państwa Ustawy o skarbowości związków komunalnych—może odbywać się tylko w postaci dodatków do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego (art. 5 i 6 ustawy) dalszej treści artykuł 39 ustala ogólną wysokość tych dodatków dla poszczególnych przedsiębiorstw i osobistych zajęć przemysłowych i zastrzega, że wszelkie przepisy, sprzeczne z postanowieniem art. 39 tracą moc obowiązującą. Na skutek tego ulegają zasadniczym zmianom punkty 4-ty i 6-ty art. 7-go Dekretu w przedmiocie skarbowości powiatowych związków komunalnych.

4. Art. 23 ustęp końcowy ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dziennik Ust. Nr. 82 1920 r. poz. 550) wyłącza możliwość ustanawiania dodatków do podatku dochodowego na rzecz związków komunalnych, a art. 158 tej ustawy w punkcie 3-cim znosi z dniem 1-go stycznia 1920 r. na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej moc obowiązującą postanowień statutów ciał samorządowych w przedmiocie wprowadzenia podatku dochodowego. Wobec tych postanowień ustaje nadal możność dla związków komunalnych uchwalania zarówno samodzielnego podatku dochodowego, jak i dodatków do tego podatku.

Uchwalony już przez niektóre związki komunalne i zatwierdzony przez władze nadzorcze podatek dochodowy może być realizowany tylko za czas do 31 grudnia 1919 r. włącznie i jedynie na podstawie dochodu za rok 1918.

Zaznacza się, że jest zamierzone ustawowe przekazanie miastom 10% ogólnej sumy wpływów z podatku dochodowego.

5. Wobec wprowadzenia z mocy cytowanej ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 82, 1920 r. poz. 550) państwowego podatku majątkowego oraz zgodnie z kategorycznemi żądaniami Ministerstwa Skarbu podatek majątkowy na rzecz związków komunalnych może być nadal pobierany (art. 163, p. 1 ustawy).

Lublin, dn. 7 października 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

91.

Okólnik (613) Wojewody Lubel. do wszystkich PP. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Woj. Lub. oraz PP. Prezydentów miast Lublina i Siedlec *w przedmiocie niedopuszczalności obciążania podatku od zysków wojennych dodatkiem komunalnym.*

L. 1080/III/1.

Na skutek okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 339 z dnia 15 września 1920 roku Nr. S. F. 1688/2 polecam Panom przestrzegać, aby stosownie do rezolucji, powziętej na 165 posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego w dniu 16 lipca r. b. podatek od zysków wojennych wprowadzony Dekretem z dnia 5 lutego 1919 r. Dz. Pr. Nr. 12, poz. 136, nie był obciążany żadnemi dodatkami na cele samorządowe.

Lublin, dn. 22 października 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

92.

Okólnik Wojewody Lubelskiego do Panów Przewodniczących Wydziału Powiatowego Województwa Lubelskiego *w przedmiocie stosowania klasyfikacji gruntów przy rozkładzie podatków i składek komunalnych.*

L. 1286/III/1.

Na skutek okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 364 z dnia 21 października r. b. Nr. S. F. 1943/2 komunikuję Panom do stosowania i dalszego pouczenia wójtów gmin, co następuje:

Zebrania Gminne i Sejmiki Powiatowe, uchwalając własne podatki i składki, rozkładają je z reguły w stosuku do ilości morgów posiadanego przez rolnika obszaru. Jest to oczywista niesprawiedliwość gdyż przy takim rozkładzie posiadacz np. 1000 morgów ornego gruntu pierwszej klasy płaci tyleż ile posiadacz 400 morgów lasu 100 morgów nieużytków i 500 morgów gruntów ornych 5 klasy.

Wobec tego zechcą związki komunalne na przyszłość przy rozkładzie stosować zasadę uwzględniania klasyfikacji gruntów i rodzaju użytków.

Lublin, dn. 29 października 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

93.

Okólnik Wojewody Lubel. do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w przedmiocie wystawiania skryptów dłużnych na pożyczki przyznane przez Komitety pomocy rolnej.*

L. 1126/VI/1.

Na mocy okólnika p. Ministra Rolnictwa i Dóbr państwowych Nr. 149 z dnia 12 czerwca 1920 zarządzam co następuje:

W myśl art. 12 rozporządzenia p. Ministra rolnictwa z dnia 26. marca 1920 r. w przedmiocie trybu udzielania pożyczek na pomoc rolną (Dz. Ustaw z 1920 Nr. 28 poz. 170), asygnację na pożyczki przyznane przez powiatowy, wojewódzki lub Główny Komitet Pomocy Rolnej wystawia Komitet Powiatowy Pomocy Rolnej po złożeniu przez dłużnika skryptu dłużnego.

Przy wypełnianiu skryptów dłużnych, których szematy przy niniejszem załączam, należy stosować się do następujących wskazówek:

Jako sumę pożyczkową, otrzymaną przez dłużnika należy w skrypcie dłużnym wystawić kwotę równającą się:

1) wysokości otrzymanej tytułem pożyczki gotówki,

2) należytości za środki pomocy rolnej otrzymane przez dłużnika w naturze

Suma tych dwóch pozycji (1 – 2) przedstawia wysokość wypożyczonej kwoty.

Przykład:
Komitet Pomocy Rolnej przyznał petentowi:
1) dwadzieścia tysięcy marek gotówką na koszta robocizny,
2) a) trzydzieści tysięcy marek na kupno narzędzi rolniczych,
b) pięć tysięcy marek na kupno zboża na zasiew, które to narzędzia i zboże otrzymuje dłużnik w naturze.

Wobec tego w skrypcie dłużnym zostaje wstawiona kwota 55000 marek, jako suma pożyczkowa.

W myśl art. 3 Ustawy z 13 lutego 1920 r. (Dz. Ustaw № 17 poz. 86) udzielone pożyczki mają być spłacane najdalej w ciągu 6-ciu lat, a to przez pierwsze dwa lata bez procentu, w następujących zaś latach z 4% oprocentowaniem.

Wobec tego w ustępie skryptu dłużnego, rozpoczynającym się od słów „począwszy od dnia“ należy po tych słowach stawić dzień i miesiąc podpisania przez dłużnika skryptu dłużnego, zaś rok późniejszy o dwa lata od roku wystawienia skryptu.

W ustępie tym między słowem „procent“ a słowami „z góry“ należy wstawić słowo „rocznie“, „półrocznie“, zależnie od uchwały Komitetu co do terminu płatności poszczególnych rat.

Przykład:
W razie podpisania skryptu dłużnego dnia 1 lipca 1920 r. pożyczka jest nieoprocentowana do 1 lipca 1922 r., a od tej daty zaś winien dłużnik w terminach płatności rat płacić z góry rocznie lub półrocznie) procent od każdorazowo pozostałej sumy dłużnej w stosunku 4 od sta.

Po słowach: „wypożyczoną mi sumę obowiązuje się zużytkować w sposób następujący“ należy dokładnie wymienić przedmioty, na zakupno których, w myśl uchwały Komitetu udzielona pożyczka jest przeznaczona.

Zawiadomiony przez Powiatowy Komitet Pomocy Rolnej o przyznaniu mu pożyczki rolnej petent podpisuje wypełniony odpowiednio skrypt dłużny w obecności Pana Starosty lub Referenta rolniczego i dwóch świadków stwierdzających, że osoba dłużnika jest im znana.

Do ważności skryptu dłużnego, wystawionego przez dłużnika niepiśmiennego, konieczna jest forma aktu notarjalnego.

Po złożeniu przez dłużnika u p. Referenta rolniczego Starostwa skryptu dłużnego lub, w razie sporządzenia skryptu dłużnego w formie aktu notarjalnego, pierwszego wypisu z aktu notarjalnego, wystawia Powiatowy Komitet Pomocy Rolnej asygnację, którą podpisuje Pan Starosta lub jego zastępca, oraz referent rolniczy. Na podstawie asygnacji dłużnik podejmuje kwotę, objętą skryptem dłużnym we właściwej Kasie Państwowej (Skarbowej, Urzędzie Podatkowym) lub innej instytucji do tego upoważnionej.

Oryginał skryptu dłużnego, opatrzony bieżącym numerem porządkowym, przechowywany być winien w aktach Starostwa w osobnej teczce. Uwierzytelniony przez p. Starostę lub Referenta, rolniczego odpis skryptu dłużnego winien być przesyłany w drodze służbowej do Urzędu Wojewódzkiego.

Referent rolniczy Starostwa prowadzi wykaz udzielonych pożyczek, który zawierać winien numer bieżący skryptu dłużnego, imię i nazwisko dłużnika, miejsce jego zamieszkania, wysokość pożyczki i terminy płatności.

W razie, jeżeli w myśl uchwały Komitetu pożyczka została przyznana na zakupno środków pomocy rolnej Referent rolniczy wystawia polecenie (zaświadczenie) do instytucji, w której przechowane są środki pomocy rolnej. Z zaświadczeniem winien dłużnik zwrócić się do instytucji w niem wskazanej, która wydaje dłużnikowi przedmioty wymienione w zaświadczeniu Starostwa.

Za każdy skrypt dłużny należy pobierać od dłużnika opłatę w wysokości dwóch marek.

Zapotrzebowanie na skrypty dłużne należy zawczasu przesłać do Urzędu Wojewódzkiego.

Lublin, dn. 26 czerwca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

94.

Wykaz ważniejszych dla Województwa Lubelskiego Ustaw i rozporządzeń ogłoszonych

a) w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej od dnia 16 lipca 1920 r. do dn. 16 października 1920 r.

Nr. 57 z 19 lipca 1920 r.

poz. 352. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1920 roku uzupełniające rozporządzenie z dnia 20 października 1919 roku Dz U. R. P. Nr. 87, poz. 474, wydane celem wykonania ustawy z dn. 11 lipca 1919 r. normującej stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

poz. 356. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Pracy i Op. Społecznej w przedmiocie uprawnienia cudzoziemców do świadczeń, przewidzianych przez ustawę z dnia 4 listopada 1919 r. o doraźnej pomocy dla bezrobotnych.

poz. 357. Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o uzepełnieniu art. 11 rozporządzenia z dnia 12/II. 1919 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 7/II 1919. o widowiskach.

poz. 358. Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministesstwa b. dzielnicy pruskiej w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych i z Ministerstwem Skarbu w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego w mysl art. 91 traktatu między Mocarstwami Sprzymierzonemi i Skojarzonemi a Niemcami, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r.

Nr. 58 z 20 lipca 1920 r.

poz. 365. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie urzędowych świadectw zdrowia.

poz. 367. Pozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Aprowizacji oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie zwolnienia od pozwoleń na wywóz przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej poszczególnych rodzajów towarów.

Nr. 60 z 22 lipca 1920 r.

poz. 371. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 roku w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 27 listopada 1919 roku o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

poz. 374. Rozporządzenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu w sprawie ustalenia cennika skór surowcowych.

poz. 376. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie statystyki produkcji i spożycia ziemiopłodów w gospodarstwach rolnych.

Nr. 61 z 24 lipca 1920 r.

poz. 390. Ustawa z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie uzupełnienia postanowień ustawy z dnia 13 lutego 1920 r. o przyznaniu kredytu jednego miljarda marek na zagospodarowanie odłogów gruntowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i Ziem Wschodnich.

Nr. 62 z 27 lipca 1920 r.

poz. 398. Ustawa z dnia 9 lipca 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych.

poz. 403. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 r. o zabezpieczeniu bytu rodzinom osób, pełniących ochotniczą lub obowiązkową służbę wojskową.

poz. 411. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie udzielania koncesji na zakładanie aptek.

Nr. 63 z 28 lipca 1920 r.

poz. 422. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia terminów ochronnych dla zwierzyny na terytorjum Województw: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego i Warszawskiego.

poz. 424. Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dotyczące meldowania się mieszkańców na terenie b. Kongresówki.

Nr. 64 z 29 lipca 1920 r.

poz. 428. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych do ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. o osobistych świadczeniach wojennych.

Nr. 65 z 31 lipca 1920 r.

poz. 429. Ustawa z dnia 13 lipca 1920 roku o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych.

poz. 431. Ustawa z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu wyższych i niższych funkcjonarjuszów policji państwowej.

Nr. 66 z 2 sierpnia 1920 r.

poz. 4.4. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie obrotu zbożem siewnem w roku gospodarczym 1920/21.

Nr. 67 z 4 sierpnia 1920 r.

poz. 449. Ustawa z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej.

poz. 445. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 roku w przedmiocie wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej.

poz. 457. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych w przedmiocie uprawnień władz wojskowych w zakresie powoływania ludności do osobistych i rzeczowych świadczeń wojennych tudzież w zakresie bezpieczeństwa spokoju i porządku publicznego.

poz. 458. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie umów najmu i podnajmu mieszkań i lokali w gminie miasta Krasnegostawu.

Nr. 68 z 5 sierpnia 1920 r.

poz. 459. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Nr. 70 z 9 sierpnia 1920 r.

poz. 461. Ustawa z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich.

poz. 462. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej.

poz. 464. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 r. w sprawie rozszerzenia pełnomocnictw Ministra Przemysłu i Handlu do wywłaszczenia ziemi i powierzchni gruntów dla celów górniczych na obszarze b. Królestwa Kongresowego.

poz. 466. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 r. o zmianie cen za dostarczanie energji elektrycznej.

poz. 468. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 r. o tymczasowych środkach dla sfinansowania reformy rolnej.

poz. 474. Przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21.

Nr. 71 z 9 sierpnia 1920 r.

poz. 481. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu o zniesieniu sekwestru i ograniczeń wewnętrznego przewozu wosku ziemnego i cerezyny.

poz. 487. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie ograniczenia sprzedaży napojów alkoholowych.

Nr. 74 z 11 sierpnia 1920 r.

poz. 507. Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie djet i kosztów podróży funkcjonarjuszów państwowych.

Nr. 75 z 12 sierpnia 1920 r.

poz. 511. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 r. w sprawie tymczasowych zmian, dotyczących organizacji i zadań Policji Państwowej.

Nr. 77 z 14 sierpnia 1920 r.

poz. 520. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu w sprawie przyznania państwowym funkcjonarjuszom niższym płac zasadniczych poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w art. 14. Ustawy o uposażeniu urzędników państwowych funkcjonarjuszów niższych z dnia 13 lipca 1920 r.

poz. 521. Rozporządzenie Rady Ministrów o dodatkach za wysługę lat, względnie trzechlecie, za studja wyższe i dodatku drożyźnianego do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych.

Nr. 79 z 20 sierpnia 1920 r.

poz. 527. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą.

poz. 534. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie przewozu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu fasoli. gryki, prosa, peluszki, soczewicy, kukurydzy i przetworów tych ziemiopłodów, znajdujących się w obrocie pozakontygentowym.

Nr. 81 z 24 sierpnia 1920 r.

poz. 547. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia egzaminu państwowego dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych.

poz. 548. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie obrotu ziemiopłodami i przetworami pozostałemi u producentów po dokonaniu świadczeń na rzecz Państwa.

Nr. 83 z 28 sierpnia 1920 r.

poz. 557. Przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej.

Nr. 85 z 7 października 1920 r.

poz. 567. Rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 6 Lipca 1920 r. o organizacji Urzędów Ziemskich.

poz. 568. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji i Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany art. 18 Przepisów wykonawczych z dnia 24/VII 1920 r. do ustawy z dnia 9/VII 1920 r.

Nr. 86 z 7 września 1920 r.

poz. 570. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 25 sierpnia 1920 roku o jednorazowej daninie na potrzeby wojska.

poz. 571. Rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 25 sierpnia 1920 r. o jednorazowej daninie na potrzeby wojska.

Nr. 88 z 15 września 1920 r.

poz. 582. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie cen na ziemiopłody odstawione na poczet kontyngentu w okresie od dnia 15 września 1920 r. do 1 stycznia 1921 r.

Nr. 89 z 21 września 1920 r.

poz. 585. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia i przygotowania drzewa opałowego w lasach prywatnych na okres zimowy 1920/21.

poz. 586. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie dostarczenia drzewa budulcowego z lasów państwowych i prywatnych na cele odbudowy na okres pięcioletni od r. 1920/21 do 1924/25.

Nr. 92 z 29 września 1920 r.

poz. 606. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 22 września 1920 r. w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 9 lipca 1920 r. o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21.

poz. 607. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 22 września 1920 r. w przedmiocie sądów dyscyplinarnych przy Komendach Wojewódzkich Zachodniej Straży Obywatelskiej.

Nr. 94 z 2 października 1920 r.

poz. 620. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 września 1920 r. w przedmiocie przesunięcia terminów dostaw kontyngentu, wyznaczonego art. 1 ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21.

poz. 621. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 września 1920 r. w przedmiocie walki z księgosuszem.

Nr. 95 z 9 października 1920 r.

poz. 625. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1920 r. w przedmiocie przedłużenia czasu pracy w zakładach, pracujących dla potrzeb armji.

poz. 626. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów, Ministra Skarbu i Ministra b. dzielnicy Pruskiej w sprawie przyznania państwowym funkcjonarjuszom niższym płac zasadniczych poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w art. 14 ustawy o uposażeniu urzędników państwowych funkcjonarjuszów niższych z dnia 13 lipca 1920 r.

poz. 632. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie obrotu bobem, wyką, rzepakiem ozimym i letnim, łubinem i seradelą i ich przetworami.

Nr. 96 z 11 października 1920 r.

poz. 635. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji uzupełniające rozporządzenie z dnia 18 sierpnia 1920 roku w przedmiocie obrotu ziemiopłodami i przetworami, pozostałemi u producentów po dokonaniu świadczeń na rzecz Państwa.

Nr. 97 z 15 października 1920 r.

poz. 638. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 października 1920 r. o dodatkach reprezentacyjnych i dodatkowych za kierownictwo dla urzędników państwowych.

poz. 640. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych do ustaw z dnia 18 marca 1920 r. i z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych na terenie byłego zaboru rosyjskiego i austryjackiego.

poz. 643. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie zmiany artykułu 10 przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 9 lipca 1920 roku o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21.

b) w Monitorze Polskim od dnia 16 lipca do dnia 16 października 1920 r.

Nr. 171 z 31 lipca.

Odezwa Prezydenta Ministrów do wszystkich PP. Urzędników i Funkcjonarjuszy Państwowych.

Nr. 179 z 10 sierpnia.

Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie ustalenia szkód na zdrowiu i życiu, wyrządzonych osobom cywilnym przez wydarzenia wojenne.

Nr. 190 z 23 sierpnia.

Instrukcja Ministra Zdrowia Publicznego dla Państwowych władz administracyjnych II instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie udzielania koncesji na zakładanie aptek.

Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych w sprawie ulg w opłatach za przejazd kolejami żelaznemi pracowników państwowych w stanie spoczynku.

Nr. 193 z 26 sierpnia.

Instrukcja dla Komisji Aprowizacyjnych powiatowych, miejskich i gminnych.

Instrukcja dla Komisji kontyngentowych.

Nr. 231 z 11 października.

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 września 1920 roku w sprawie powołania Komisji lokalnych do badania wzrostu kosztów utrzymania rodzin pracowniczych, zatrudnionych w przemyśle i handlu (z regulaminem).

Nr. 235 z 15 października.

Statut Urzędu Zaopatrywania pracown. państwowych.

B.

95.

Obwieszczenie.

L. 5679/I/Prez.

Podaję do publicznej wiadomości, że na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28-go października b. r. (Dziennik Ustaw Nr. 101 poz. 671) Minister Spraw Wewnętrznych rozporządzeniem swoim, pomieszczonym w Nr. 101 Dziennika Ustaw poz. 674 nadał na terenie Województwa Lubelskiego moc obowiązującą ustawie z dnia 25-go lipca 1919 r., w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego, na okres do dn. 2 lutego 1921 r.

Lublin, dn. 2-go listopada 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

96.

Obwieszczenia o rejestracji Stowarzyszeń.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 18 kwietnia 1920 r. Nr. B. S. 3148 wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków, Nr. 1 Stowarzyszenie pod nazwą „Żydowski Związek właścicieli I, II i III rzędnych zakładów restauracyjnych m. Lublina i miast należących do Województwa Lubelskiego“.

97.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 14 października 1920 r. Nr. B. S. 3070 wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków, Nr. 2 Stowarzyszenie Kobiet pod nazwą „Klub Kobiet“ w Lublinie.

98.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 24 kwietnia 1920 r. Nr. B. S. 1261 wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków, Nr. 3 „Towarzystwo Szkoły Rzemieślniczej imienia ś. p. Juljusza Vettera w Lublinie“.

99.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 15 maja 1920 r. Nr. B. S. 2288 wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków, Nr. 4 Stowarzyszenie pod nazwą „Lubelskie Towarzystwo Rzemieślnicze Okręgowe“.

100.

Zwalczanie nadużyć rekwizycyjnych.

a) Obwieszczenie

Wojewody Lubelskiego w porozumieniu z Dowództwem 3-ej Armji oraz Dowództwem Okręgu Generalnego Lubelskiego w przedmiocie zwalczania nadużyć przy zakupach i rekwizycjach, dokonywanych u ludności cywilnej na rzecz armji.

Na mocy ustawy Sejmowej z dnia 11 kwietnia 1919 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych, (Dz. Pr. P. P. Nr. 32 poz. 264. z r. 1919) przedłożonej Ustawy z dn. 23. kwietnia 1920 r. (Dz. Ust. Rpl. Pol. Nr. 37 poz. 212 z r. 1920) ludność cywilna obowiązana jest do dostarczania w czasie wojny na rzecz armji koni, podwód, różnych materjałów, produktów żywnościowych i t. d.

Dostawa jednak wszystkich potrzebnych armji przedmiotów winna i może odbywać się jedynie na podstawie przepisów prawnych i zapotrzebowań urzędowych.

W razie więc potrzeby dostarczenia armji podwód żywności i innych produktów—względnie rekwirowania jakichś przedmiotów—winny o to zwracać się pisemnie władze wojskowe do władz administracyjnych, t. j. Województwa, Starostwa, Urzędu Gminnego czy też w ostateczności do Sołtysa danej wsi. Zapotrzebowania takie wystawiane być mogą przez Komendantów poszczególnych Oddziałów Wojskowych i winny być opatrzone pieczęcią oraz podpisem upoważnionego do wystosowania takich żądań oficera. Wogóle osoby, czyniące zakupy dla wojska względnie rekwirujące podwody i konie, muszą posiadać ku temu specjalne pozwolenie od władz wojskowych, ludność zaś cywilna, która dokona pewnych świadczeń rzeczowych na potrzeby armji otrzymywać będzie na to odpowiednie dowody w postaci urzędowych formalnych pokwitowań na dostarczone furmanki, zarekwirowane konie, bydło, wozy i inne użyte przez armję przedmioty oraz oddane produkty żywnościowe i paszę.

Podając o powyższem do wiadomości ludności Województwa Lubelskiego, w celu uchronienia jej od nadużyć, wynikających niekiedy przy zakupach i rekwizycjach dokonanych rzekomo na potrzeby armji przez jednostki i oddziały do tego nieuprawnione—wyjaśniam:

a) że wszelkie formalne i legalne żądania władz w tym względzie winny być wykonywane z całą lojalnością i że uchylenie się od spełnienia tych żądań będą karane z całą surowością w myśl art. 15 powołanej wyżej Ustawy z dnia 11 kwietnia 1919 r.,

b) natomiast wszelkie nadużycia, a więc samowolne zabieranie koni, bydła, podwód, żywności, ubrania i t. p. czy to przez pojedyńczych żołnierzy, czy też nawet przez jakieś oddziały nieposiadające należytego dowództwa i uprawnień do rekwizycji — winny być z całą stanowczością zwalczane.

Żołnierzy winnych tego rodzaju nadużyć należy oddawać w ręce żandarmerji wojskowej lub też policji państwowej.

Zwracam jednak raz jeszcze uwagę ludności, że jedynie nadużycia poszczególnych jednostek przy rekwizycjach podlegają zwalczaniu dla dobra Armji i Kraju, kierowane zaś za pośrednictwem władz administracyjnych legalne żądania świadczeń rzeczowych na potrzeby armji muszą być z całą lojalnością przez ludność wykonywane.

Lublin, dnia 24 sierpnia 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

Gen. ppor. Babiański m. p. *Zieliński gen. por. m. p.*

Dowódca Ok. Gen. Lubel. Dowódca 3-ej Armji.

b) Rozkaz Ministra Spraw Wojskowych.

L. 2545/II/3

Wszyscy Starostowie Woj. Lubelskiego oraz P. Komisarz Rządu w Lublinie otrzymali odpis rozkazu Ministra Spraw Wojskowych z dn. 30-go sierpnia 1920 r. w sprawie trybu przeprowadzania rekwizycji, odpowiedzialności za samowolne bezprawne odbieranie u ludności mienia i zapobiegania tego rodzaju nadużyciom, z wyraźnem poleceniem w Okólniku 444 z dnia 5-go września 1920 r., ażeby osobom poszkodowanym, zwracającym się o pomoc w razie nadużyć rekwizycyjnych władze administracyjne i policja okazywały należytą pomoc oraz ułatwiały skomunikowanie się z władzami wojskowemi.

c) Rozkaz D. O. G. L. w sprawie samowolnych rekwizycji.

L. 2435/II/2.

W rozkazie dziennika Dowództwa Okręgu Generalnego Lubelskiego z dnia 1 września 1920 r. Nr. 80 został zamieszczony pod poz. 6 ustęp, dotyczący rekwizycji dokonywanych przez wojskowych bez wiedzy władz cywilnych, a mianowicie:

Mimo tylokrotnie wydawanych rozkazów i wyjaśnień ze strony D. O. Gen.—wpływają nadal skargi poszczególnych osób i władz cywilnych na coraz częściej zdarzające się wypadki samowolnych rekwizycji, dokonywane tak przez pojedyńczych żołnierzy, którzy chcąc oddać się hulaszczemu życiu, rabują mienie własnych obywateli, jak też przez władze wojskowe, bez porozumienia się z władzami cywilnemi.

Wobec powyższego przypomina D. O. Gen. po raz ostatni, że wszelkie rekwizycje podwód, inwentarza żywego i martwego mogą być dokonywane tylko w porozumieniu z władzami cywilnemi. (Starostami, burmistrzami, sołtysami) zaś wysyłane w tym celu osoby wojskowe muszą posiadać odpowiednie zaświadczenia, wystawione przez Komisję Gospodarczą z podpisami i pieczęcią, upoważniające je do dokonywania rekwizycji względnie zakupów dla wojska.

Wszystkie osoby niestosujące się do powyższych przepisów i dopuszczające się samowolnej rekwizycji i na tem tle nadużyć, będą w myśl obowiązujących przepisów oddawane pod sąd doraźny jako zwyczajni przestępcy i rabusie.

101.

Reewakuacja władz i ludności cywilnej do terenów przyfrontowych i etapowych.

L. 433/Ewa/2.

W myśl instrukcji Naczelnogo Dowództwa Nr. 43601/IV z dnia 22.8.20 r. dla powrotu władz cywilnych i ludności są dostępne następujące powiaty: Krzemieniec, Dubno, Włodzimierz Wołyński, Łuck, Równe, Kowel, Brześć Litewski, Kobryń, Pińsk, Prużany, Wołkowysk, Słonin, Baranowicze, Lida, Nowogródek, Sokołka, Augustów, Suwałki i Sejny.

Powrotowi ludności cywilnej na obszar powiatów Grodno, Lida, Oszmiana i Wilno nie stawia Naczelne Dowództwo przeszkód, o ile dopełnione będą formalności paszportowe.

W tej sprawie wyda Oddział II Naczelnego Dowództwa szczegółowe przepisy.

102.

Granice pasa ściśle wojennego oraz etapowego w powiatach Województwa Lubelskiego.

L. 3178/II/4.

Przy obliczaniu djet ewakuacyjnych obowiązuje następujący wykaz sporządzony przez D. O. G. w Lublinie.

Nazwa powiatu	Od jakiej daty był obszarem etapow.	Od jakiej daty był obszarem operac.	Od jakiej daty był znów obsz. etapowem	Kiedy powrócił pod zarz. DOG.
Bialski	20.VII	27.VII	15.IX	15.X
Biłgorajski	7.VIII	20.VIII	27.VIII	1.IX
Chełmski	20.VII	27.VII	15.IX	15.X
Garwoliński	7.VIII	10.VIII	20.VIII	1.IX
Hrubieszowski	20.VII	27.VII	15.IX	15.X
Janowski (Lub).	7.VIII	20.VIII	27.VIII	1.IX
Konstantynowski	20.VII	27.VII	15.IX	15.X
Krasnostawski	7.VIII	20.VIII	9.IX	15.IX
Lubartowski	7.VIII	10.VIII	20.VIII	15.IX
Lubelski	7.VIII	15.VIII	28.VIII	1.IX
Łukowski	7.VIII	9.VIII	22.VIII	15.IX
Puławski	7.VIII	10.VIII	21.VIII	1.IX
Radzyński	20.VII	7.VIII	22.VIII	1.IX
Siedlecki	20.VII	27.VII	25 VIII	15.IX
Sokołowski	20.VII	27.VII	1.IX	15.IX
Tomaszowski	20.VII	27.VII	15.IX	15.X
Węgrowski	20.VII	27.VII	1.IX	15.IX
Włodawski	20.VII	27.VII	15.IX	15.X
Zamojski	7.VIII	20.VIII	9.IX	15.IX

103.

ZARZĄDZENIA DEMOBILIZACYJNE.

I. Urlopowanie niektórych poborowych i żołnierzy Wojsk Polskich.

Na mocy rozkazu Ministerstwa Spraw Wojskowych L. 2375/934/20/I mają być:

1) *bezterminowo urlopowani*:

a) poborowi roczników 1890, 1891 i 1892 zarówno wcieleni, jak i niewcieleni do szeregów armji—z wyjątkiem tych, którzy odeszli na front i tych, którzy chcą pozostać w charakterze ochotników i

b) po przeglądzie roczników 1885—1889 oraz urodzonych po dniu 30 czerwca 1902 roku—wszyscy poborowi, nie wyłączając podoficerów (rozkaz L. 47194/6582/20/I).

2) *urlopowani na czas robót polnych* — poborowi i żołnierze, którzy stanowią jedyną siłę męską w gospodarstwie rolnem oraz jedynacy tam, gdzie inni z rodzeństwa poginęli na wojnie.

Jak to wynika z rozkazów Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 17 i 21 września 1920 roku L. 2461/956/20/I i 7213/53091-20/I.

a) *do bezterminowych urlopów bez poborów mają prawo:*

1) wszyscy ci popisowi, którzy stanowią jedyną siłę roboczą w gospodarstwie rolnem, własnem lub dzierżawionem—przyczem popisowy w danym wypadku winien przedstawić dowody stwierdzone przez wójta i starostę, iż prócz niego innych sił roboczych, mogących go zastąpić w gospodarstwie niema. Urlopy powyższe będą udzielane na roboty jesienne do dnia 15 listopada r. b., dla robót zaś wiosennych od dnia 1 marca do dnia 20 kwietnia 1921 roku.

2) ci z pośród jedynaków, którzy stanowią istotnie jedyną siłę męską w gospodarstwie rolnem w tych wypadkach, gdzie inni z rodzeństwa z linji męskiej poginęli na wojnie.

Fakt śmierci winien być stwierdzony przez odnośny oddział, w którym służył dany żołnierz, względnie przez wójta i starostę.

Do udzielania urlopów popisowym uprawnioną jest właściwa Powiatowa Komenda Uzupełnień, tym zaś, którzy zostali wcieleni już do oddziałów zapasowych i t. p.—odnośne Dowództwo Okręgu Generalnego i

b) *z urlopów bezterminowych oraz rolnych korzystać nie mogą* szeregowi z formacji frontowych, którzy po ogłoszeniu rozkazów o urlopowaniu z jakichkolwiekbądź powodów trafili do formacji zapasowych krajowych.

Wyjątek od tego zarządzenia stanowią jedynie ci szeregowi, którzy, wskutek otrzymanych ran, kontuzji na froncie, oddani zostali do szpitali wojskowych, a stamtąd odesłani do formacji zapasowych i to tylko w takich wypadkach, jeżeli orzeczenie szpitalne, po wyleczeniu danego szeregowego z ran, określa stan jego zdrowia jako kwalifikujący go tylko do służby pozafrontowej.

II. Również na skutek powołanego wyżej rozkazu Ministerstwa Spraw Wojskowych L. 2375/934/20/I **wstrzymano powołanie** roczników 1901, 1900, 1899, 1898, 1897, 1896 i tych, którzy korzystali z odroczeń w myśl art. 61 i 62 „Tymczasowej Ustawy o Powszechnym obowiązku służby wojskowej“, a którzy następnie zostali powołani do służby wojskowej z mocy rozkazów LL. 42897/5841 i 46086/6452.

Powyższe wstrzymanie poboru nie dotyczy jednak roczników 1893, 1894, 1895 i urodzonych do dnia 1 lipca 1902 roku.

III. Zwalnianie z wojska.

Na mocy rozkazów Ministerstwa Spraw Wojskowych podlegają zwolnieniu z Armji:

a) rozkaz L. 50258/6889/20/I — *szeregowi nauczyciele* szkół powszechnych, zawodowych, średnich — zarówno państwowych jak i prywatnych, przez Państwo uznanych, niezdolni do służby frontowej (C. 1 i C. 2).

Zwolnienie następuje jedynie na podstawie zaświadczenia odnośnej władzy szkolnej, jakie dany szeregowy przedstawi swojej przełożonej władzy wojskowej. Dotyczy to zarówno ochotników jak i tych, którzy powołani zostali do wojska w drodze przymusowego poboru, a nie znajdują się w oddziałach frontowych.

Rozkaz niniejszy nie może mieć zastosowania do nauczycieli posiadających stopnie oficerskie, których zwolnienie nastąpić może nie inaczej, jak na podstawie imiennych reklamacji. Również w drodze imiennych reklamacji mogą być zwalniani nauczyciele szkół powszechnych i średnich — zdolni do służby frontowej (lit. A).

b) rozkaz L. 5025/6890/20/I — *szeregowi uczniowie szkół średnich,* odbywający służbę w oddziałach, podległych Dowództwom Okręgów Generalnych i w instytucjach centralnych Ministerstwa Spraw Wojskowych w wieku ponad lat 17, którzy na przeglądzie wojskowo lekarskim zostali zaliczeni do kategorji C. 1 lub C. 2, a którzy w bieżącym roku szkolnym uczęszczać mają do klas poniżej 8-mej (do 7-ej włącznie). W tym celu winni oni przedstawić zaświadczenie Dyrekcji odnośnej szkoły ze wskazaniem klasy, do której uczęszczać mają w bieżącym roku szkolnym.

c) rozkaz L. 11361/Org. — *wszyscy ochotnicy uczniowie szkół średnich i równorzędnych niżej lat 17-stu* (wyłącznie), którzy wstąpili jako zwyczajni ochotnicy do Wojsk Polskich w myśl odezwy Rady Obrony Państwa po dniu 1 lipca r. b. jako też i ci, którzy pełnią służbę pomocniczą w wojsku w myśl rozkazu Ministerstwa Spraw Wojskowych L. 7049/Org.

Zwolnieniu podlegają zarówno ochotnicy, którzy wstąpili jako uczniowie, jak również i ci, którzy wstąpili jako harcerze, jeśli są uczniami.

Do szkół średnich, względnie równorzędnych, zalicza się następujące:

Państwowe i prywatne średnie szkoły ogólno kształcące i zawodowe, państwowe i prywatne seminarja nauczycielskie, kursy przygotowawcze do seminarjów nauczycielskich i kursy pedagogiczne (nauczycielskie) i

d) rozkaz L. 53089/7211/20/I—*wszyscy małoletni ochotnicy, poniżej lat 17-stu,* którzy znajdują się obecnie w Armji Polskiej.

104.

Przepisy dla wychodźców.

Na mocy rozporządzenia Urzędu Emigracyjnego Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 października 1920 roku Nr. 6275/U.E. Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami w Lublinie (Kołłątaja Nr. 4. II piętro), podaje do wiadomości wychodźców, pragnących wyjechać zagranicę, w szczególności do Ameryki Północnej, Kanady, Argentyny, Brazylji, Palestyny etc. co następuje:

1) Paszporty zagraniczne muszą być bezwzględnie wizowane przez Urząd Emigracyjny w Warszawie Aleje Jerozolimskie Nr. 56. Wrazie nieposiadania wizy tegoż Urzędu nie będą wychodźcy przepuszczeni przez granice przyczem koszty opłaty paszportowej nie będą im zwrócone.

2) Na paszportach osób wymienionych w punkcie 1 na stronicy pierwszej u góry pod numerem paszportu stawiony będzie stempel: „Paszport ważny po uzyskaniu wizy Urzędu Emigracyjnego".

3) Wizy Urzędu Emigracyjnego udzielane będą tylko w tym wypadku, jeżeli wychodźca do Stanów Zjednoczonych będzie w posiadaniu następujących dowodów:

a) Karty okrętowej opłaconej w Ameryce, lub zakupionej w Warszawie.

b) Affidawitu t. j. rejentalnej deklaracji krewnego z Ameryki o gotowości sprowadzenia wychodźcy do siebie, zwłaszcza ludzie młodzi muszą bezwzględnie affidavit posiadać, **zaś u kobiet starszych z dziećmi** affidawity mogą być zastąpione przez listy, z treści których wynika, że krewni w Ameryce zapewniają im utrzymanie.

4) Paszporty zagraniczne wydawane będą emigrantom w drodze najszybszej, **najdalej w ciągu dni siedmiu** w wypadkach różnych utrudnień winni zgłaszać się do Państwowego **Urzędu Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami w Lublinie (Kołłątaja Nr. 4. II piętro Nr. telefonu 266)** gdzie wszyscy wychodźcy z Województwa Lub. winni się zarejestrować.

105.

Wskazówki do prowadzenia ksiąg ludności.

L. 303/II/2.

Według paragrafów 15 i 26 instrukcji o utrzymaniu i prowadzeniu ksiąg ludności w miastach i gminach wiejskich b. Królestwa Polskiego, zatwierdzonej przez Radę Administracyjną Królestwa Polskiego dnia 10 listopada 1861 w rubryce ksiąg ludności i to tak stałej, jak i niestałej „data urodzenia" podać należy na podstawie publicznych dokumentów dzień, miesiąc i rok urodzenia odnośnej osoby.

W uwadze umieszczonej przy punkcie 5 wspomnianego par. 15 powyższej instrukcji powiedziano: w braku dokumentu publicznego, któryby daty te zawierał, zaprasza prezydent, burmistrz, lub wójt gminy 2 w gminie stale zamieszkałe osoby i spisuje z niemi protokół, na podstawie którego wpisuje do księgi ludności tylko rok urodzenia danej osoby, a w rubryce „uwaga" nadmienia, że rok urodzenia tej osoby oznaczony został na podstawie spisanego w tej sprawie protokółu; poczem wyjaśnienie to zostaje stwierdzone podpisami obecnych, sam zaś protokół przechowuje się stosownie do postanowień paragr. 32 instrukcji w aktach zarządu gminnego.

Ustęp ostatni paragr. 33 wspomnianej instrukcji powiada, że w braku tych dowodów (oryginalnych metryk) względnie sumarycznych wykazów lub też aktów znajomości Komisja konskrypcyjna oznacza sama wiek popisowy i sama wpisuje ich do ksiąg ludności i stwierdza to podpisem swych członków.

106.

Przeznaczenie budynków cerkiewnych w Polsce.

L. 835/II/4.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w reskrypcie z dnia 16 kwietnia b. r. Nr. 2165 oznajmia, że w najbliższym czasie wystąpi do Sejmu Ustawodawczego z projektem ustawy, regulującej sprawę przyszłego przeznaczenia budynków cerkiewnych w Rzeczypospolitej Polskiej, wobec czego Ministerstwo nie uważa za wskazane do czasu wejścia w życie projektowanej ustawy decydować o przeznaczeniu poszczególnych cerkwi.

107.

Wydzielenie kasowości i rachunkowości komunalnej z Kas Skarbowych.

L. 767/III/1.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, powodując się koniecznością jaknajszybszego wydzielania kasowości i rachunkowości komunalnej z Kas Skarbowych, wydało Instrukcję o sposobie prowadzenia rachunkowości i kasowości przez Powiatowe Związki Komunalne, którą to instrukcję Urząd Wojewódzki przesłał Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych przy L. 767/III/1 z dnia 4 lipca 1920 r.

Obecnie istniejący system, przy którym Kasy Skarbowe prowadzą kasowość i rachunkowość Pow. Zw. Kom., dalej kontynuowanym być nie może, gdyż z jednej strony Kasy Skarbowe, posiadające swój własny zakres działania niezawsze mogą ze względu na wielki nawał własnej pracy podołać pracy w dziedzinie kasowości i rachunkowości komunalnej, z drugiej zaś strony Biura Wydziałów Powiatowych, nieuprawnione do żądania od Kas Skarbowych racjonalnego prowadzenia kasowości i rachunkowości komunalnej, nie posiadają dostatecznych danych o gospodarce finansowej Pow. Zw. Kom., obecny zatem system nie wpływa korzystnie na całokształt gospodarki Pow. Zw. Kom.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, prągnąc sprawę kasowości i rachunkowości Pow. Zw. Kom. postawić na odpowiednim poziomie, wydało, po przeprowadzeniu odpowiednich studjów i odbyciu przez odnośnego referenta objazdu kilku powiatów, gdzie kasy zostały już wydzielone. Instrukcję w tym celu, aby Powiatowe Związki Komunalne przy organizowaniu i prowadzeniu kasowości i rachunkowości posiadały wzór, umożliwiający im, po wydzieleniu tego działu z Kas Skarbowych, natychmiastowe zorganizowanie własnej kasowości i rachunkowości najlepiej od nowego okresu budżetowego.

108.

Udział notarjusza i organów Min. Sprawiedliwości w poborze podatku od przyrostu wartości własności nieruchomej.

L. 1106/III/1.

Notarjusze, urzędujący przy wydziałach hipotecznych powiatowych w tych powiatach oraz miastach, wydzielonych z powiatów, które wprowadziły na swoim terenie podatek od przyrostu wartości nieruchomości na mocy statutów, należycie zatwierdzonych przez Ministerstwo Spraw Wewn. będą przesyłali właściwemu Wydz. Powiatowemu lub Magistratowi w stałych odstępach czasu, a conajmniej raz na miesiąc, najpóźniej w piątym dniu następnego miesiąca, następujące dane, dotyczące sporządzonych przez nich w ubiegłym miesiącu aktów zbycia nieruchomości położonych w granicach danego związku komunalnego oznaczenie nieruchomości, imię i nazwisko zbywcy i nabywcy, miejsca ich zamieszkania, cenę sprzedaży obecnej oraz cenę ostatniej tranzakcji poprzedniej, konieczną do ustalenia sumy przyrostu wartości. Ten sam obowiązek ciąży na notarjuszach, urzędujących przy wydziałach hipotecznych Sądów Okręgowych w stosunku do aktów dotyczących nieruchomości położonych w okręgu, na który się rozciąga właściwość danego wydziału hipotecznego, na pisarzach hipotecznych w stosunku do rozpoznawanych przez dany wydział hipoteczny aktów, o ile te sporządzone są zagranicą lub u notarjuszy urzędujących poza okręgiem właściwego wydziału hipotecznego, okręgowego, oraz na sędziach pokoju w wypadkach, przewidzianych art. 256 Ust. o Not.

Z powyższego wynika, że § 10 opracowanego przez M. S. Wew. wzorowego statutu o podatku od przyrostu wartości własności nieruchomej nie może być narazie przynajmniej w całości stosowany i należy wobec tego odpowiadające mu paragrafy w obowiązujących statutach komunalnych zmodyfikować zgodnie ze wspomnianym okólnikiem Ministerstwa Sprawiedliwości w drodze odpowiednich uchwał Sejmików Powiatowych, wzgl. Rad miejskich. Uchwały takie winny być przesłane władzy nadzorczej do zatwierdzenia.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę, że zawarte w statutach o podatku od przyrostu wartości nieruchomości przepisy o karach pieniężnych i karze więzienia za wykroczenia przeciw postanowieniom tych statutów należy zmienić w myśl okólnika (833) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 grudnia 1919 r. Nr. S. F. 2259/1 (Dz. Urz. M. S. Wewn. z dnia 6 kwietnia 1920 r. Nr. 6. poz. 853) ustalającego zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Sprawiedliwości i władz sądowych postępowanie przy egzekucji podatków.

109.

Instrukcja o księgosuszu.

Na terenie Generalnego Okręgu Lubelskiego skonstatowano w paru punktach powiatów Sokołowskiego, Węgrowskiego, Siedleckiego wybuch nowej **strasznej zarazy bydła rogatego—księgosuszu.** Choroba ta nieznaną była u nas i dalej na zachodzie od lat kilkudziesięciu. Zawleczoną zaś została świeżo do nas przez hordy bolszewickie. Jak straszną klęską może być dla kraju ta choroba, najlepiej mówią liczby strat jakie ona przyniosła: w Niemczech w ciągu XVIII stulecia padło wskutek księgosuszu około 30 miljonów sztuk bydła rogatego, w Anglji w ciągu 18 miesięcy w latach 1865—1866 padło 500 tysięcy sztuk, w Holandji w tym samym czasie w ciągu paru miesięcy 150 tysięcy sztuk i t. d.

Wobec ciężkich warunków, w jakich znajduje się obecnie Polska, rozpowszechnienie się tej zarazy grozi nam zupełną ruiną ekonomiczną, pozbawiającą kraj cały resztek bydła rogatego, którego stan w skutek 7-mio letniej wojny i tak ogromnie się zmniejszył, zrujnuje materjalnie nie tylko rolnictwo, ale pozbawi całą ludność kraju mięsa, nabiału i skór. Walka z zarazą ma pierwszorzędne ogólno-państwowe znaczenie i do tej walki winny być wytężone wszystkie siły całego społeczeństwa, aby w zgodnym wspólnym wysiłku opanować i zlikwidować zarazę.

Dla ogólnej orjentacji załącza się krótki zarys objawów i przebiegu tej choroby.

Księgosusz jest chorobą zakaźną, zaraźliwą, gorączkową o szybkim bardzo przebiegu, przeważnie zawsze śmiertelnym, gdyż ginie na nią 95 do 98 proc. chorych. Księgosuszowi ulega w pierwszym rzędzie bydło rogate, następnie owce, kozy. Na ludzi zaraza ta nie przenosi się. Zarażenie się może być bezpośrednie, t. j. przez zetknięcie się sztuk zdrowych z choremi, lub też pośrednie, t. j. zarazek może być przeniesiony przez mięso, skóry zwierząt chorych, ludzi, paszę i wszelkie przedmioty, będące w zetknięciu ze zwierzętami choremi. Zarażać mogą wszystkie wydzieliny i wydaliny ze zwierząt chorych: krew, ślina, wypływ z nosa, z oczu, kał, pot. Okres wylęgania t. j. okres czasu, upływający od chwili dostania się zarazka do ustroju, i wystąpienia objawów choroby wynosi od trzech do 9-ciu dni.

Istota choroby polega na ciężkiem przeważnie krwotocznem zapaleniu wszystkich błon śluzowych, ze zmianami dyfterytycznemi na nich i owrzodzeniami.

Głównem siedliskiem największych zmian jest cały przewód pokarmowy. Pierwszym objawem choroby jest wysoka gorączka sięgająca 40-tu do 42 stopni, ciepłota zewnętrzna ciała rozdzielona nierównomiernie; nasada rogów i uszy gorące, skóra w innych miejscach zimna, śluzowica sucha i gorąca, skóra na wszystkich zgięciach stawów pokryta potem. Zwierzęta chore stoją smutne z opuszczoną głową, w wygiętym pałąkowato grzbietem, z sierścią nastroszoną i bez połysku, zgrzytają zębami, często ziewają, przestają jeść, pragnienie bardzo często wzmożone, przeżuwanie osłabione lub ustaje zupełnie. Chore zwierzęta drżą, oprócz tego występują drgawki oddzielnych grup mięśni, szczególnie na szyi i za łopatkami. Kał początkowo suchy, a następnie w dalszym przebiegu cho oby występuje bardzo silna biegunka często z krwią,—kał silnie cuchnący, spojówka oczu zaczerwieniona i silnie obrzmiała, powieki opuchają bardzo silnie, z oczu obficie wypływają początkowo czyste łzy, następnie wypływ ten staje się śluzowym i nakoniec ropnym. Z nosa również wydziela się obfity wypływ ciągnący się, któ'y następnie zamienia się w silnie cuchnący ropny i posokowaty, chore zwierzęta często prychają i trzęsą głową. Na błonie śluzowej jamy pyskowej, silnie zaczerwienionej, występują plamy, które następnie zamieniają się w owrzodzenia, szczególnie na wargach, dziąsłach, języku i podniebieniu. W początkach choroby przeważnie występuje częsty bolesny kaszel, który następnie znika. Oddech nasilony i przyspieszony. Tętno silnie przyspieszone. Czasami na samym początku choroby występuje silne podniecenie zwierząt chorych, które wówczas rzucają się niespokojnie, ryją racicami ziemię, probują zerwać się z łańcucha i nawet rzucają się na inne zwierzęta lub ludzi;—objawy te przy dalszym rozwoju choroby znikają.

Jednym z bardzo rzucających się w oczy objawów jest bardzo szybkie i silne wychudzenie i osłabienie chorych sztuk, które już po paru dniach choroby nie mają siły stać i cały czas leżą.

Czas trwania choroby od 2-ch do 7-miu dni, w którym to czasie chore zwierzęta giną;—rzadko choroba trwa dłużej. W tych rzadkich wypadkach, kiedy zwierzęta przetrwały chorobę, po paru dopiero tygodniach wracają do zdrowia.

W interesie dobra Państwa zwracamy sie do wszystkich o jaknajwydatniejsze współdziałanie przy walce z tym nowym strasznym wrogiem. O każdym wypadku podejrzanym należy zawiadamiać najbliższe władze Wojskowe lub Państwowe. Jeśli na miejscu niema lekarza weterynarji cywilnego lub wojskowego, należy donosić terminową depeszą o każdym wypadku do referatu weterynaryjnego Dowództwa Okręgu Generalnego w Lublinie i najbliższego Starostwa. Od ścisłości wykonywania przez wojsko i ludność cywilną wszystkich zarządzeń weterynaryjnych zależy zwalczenie tej nowej klęski dla kraju.

St. Moskalewski
Wojewoda Lubelski.

Babiański
Gen. ppor. i Dowódca G. O. L.

Lublin, dnia 5 października 1920 r.

110.

Zmiany i uzupełnienia w składzie osobowym Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie.

(Zob. Dz. Urz. Woj. Lub. Nr. 1, poz. 19; Nr. 2, poz. 44).

Nowo mianowani:

Departam. Prezydjalny (I).

Oddział Personalny—Referent: Rekowski Bronisław.

Oddział Bezp. Publiczn.—Referenci: Bagieński Aleksander, Mianowski Leopold. Pom. refer.: Baranowski Jan.

Oddział Prasowy, Red. „Dzien. Wojewódz." —do pomocy: Rutkowska Zofja.

Kanc. Prezyd.—Maszynistki: Michalska Zofja, Kublicka Anna, Łosiówna Marja.

Departam Administracyjny (II).

Insp. Administr.: Tyszko Wincenty.

Oddział Admin.-Karny — Kierownik: Potocki Antoni. Pom. Refer.: Wiercieński Wacław. Sekret.: Raciszewski Ludwik.

Kierownik Kanc.: Christ Karol.

Oddział Finans.-Gosp.—Kancelistka: Czerniakowska Wilhelmina.

Wojew. Urząd Zdrowia (IV).

Dyrektor: Dr. Krysiński Andrzej.
Sekretarz: Olejniewicz August.
Urzędn. kasowa: Kucharska Marja.

Departam. Aprowizacyjny (V).

Insp. Obwodowy: Młoszewski Władysław.
Pom. Referenta: Wyszyński Feliks-Ludomir.
Kancelista: Wolanowski Stanisław.
„ Steczkowa Kornelja.
„ Jezierska Marta.

Departam. Rolnictwa i Weter. (VI).

Insp. Wydziału Ogólno-rolnego: Laube Wacław.
„ Hodowlany: Czarnowski Konstanty.
„ Ogrodnictwa: Bujalski Adam.
Pomoc. Referenta: Roszkowski Józef.
Kierownik Kancel.: Ulydo Jan.
Kancelistka: Kostecka Lucja.
„ Łukasiewiczówna Marja.

Departam. Przemysłowy (VII).

Inżyn. objazdowy: Turczynowicz Feliks.
Insp. drobnego przemysłu: Kozubowski Feliks.

Kancelarja Główna (X).

Kancelista: Taczalski Witold.
Maszynistka: Eljasiewiczowa Alfreda.
„ Seredyńska Stanisława.
„ Chmielewska Aleksandra.

Przeniesienia.

Referent: Strawiński Romuald — z Departam. Aprowizacyjn. do Starostwa Lubelskiego.

Pom. refer.: Kocuper Eugenjusz — z Wojew. Urzędu Zdrowia (IV) do Depart. prezyd. (I).

Mł. kancel.: Czajkowska Wiktorja — z Dep. I do Dep. II (Oddz. Adm. karny), Sasorska Marja— z Dep. I do Dep. II, Gułkowska (Adamowska) Marja—z Dep. II do Dep. I.

Zwolnienia.

Depatam. Prezydjalny (II).

Mł. kancelista: Bazylski Paweł.
Maszynistka: Kurowska Halina.

Dep. Administr. (II).

Referent Spraw Wyznaniow.: Godzień Józef.

Kancelarja Dep. Adm. (II)

St. kancelista: Bzowski Andrzej.
Kancelistka: Kozłowska Janina.

Urząd Zdrowia (IV).

Dyrektor: Dr. Opieński Jan.
Maszynistka: Kocuper Irena.

Dep. Roln. i Weter. (VI).

Djetarjuszka: Pawińska Irena.

Dep. Przemysłowy (VII).

Maszynistka: Skrzetuska Marja.

Kancelarja Główna (X).

Maszynistka: Rzechowska Eugenja.

C.

OGŁOSZENIA:

Obwieszczenie.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Sokołowie obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po śmierci:

1) Rojzy Rozencwejg, współwłaścicielce nieruchomości miejskiej w Sokołowie oznaczonej hipotecznym № 93,

2) Stefana vel Szczepana - Jana dwóch imion Sołtykowskiego, właściciela sumy marek 15.000, zabezpieczonej na nieruchomości miejskiej w Sokołowie, oznaczonej hipotecznym № 113.

3) Wincentego-Idelfonsa dwóch imion Grzelińskiego, właściciela hipotecznych sum: rubli 4000, rubli 70 kop. 29, rubli 1500 i rubli 1000, zabezpieczonych na nieruchomościach miejskich w Sokołowie, oznaczonych hipotecznymi №№ 126, 99, 120 i 138.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznacza się na dzień 30 stycznia 1921 roku, w którym osoby zainteresowane mają się stawić w Kancelarji Wydziału Hipotecznego w Sokołowie pod skutkiem prekluzji.

WYKAZ

a) mieszkańców Biłgorajskiego powiatu, którzy stracili przez kradzież lub zgubili dowody osobiste wydane przez Starostwo Biłgorajskie.

1. Kasperek Antoni z Kamionki gminy Krzeszów zagubił dowód osobisty z dn. 29/3. 1920 r. № 1370.
2. Bielakowska Leokadja z Biłgoraja zagubiła dowód osobisty z dn. 12/7. 1919 r. № 3283.
3. Tajer Szyja z Biłgoraja zagubił dowód osobisty ż dn. 2/7. 1919 r. № 3131.
4. Szlechterman Matys z Biłgoraja zagubił dowód osobisty z dn. 23/5. 1919 r. №. 2343.
5. Grzeszczak Natalja z Biłgoraja zagubiła dowód osobisty z dn. 18/4. 1919 r. № 1123.
6. Grzeszczak Helena z Biłgoraja zagubiła dowód osobisty z dn. 18/4. 1919 r. № 1122.
7. Wałecki Karol z Lipin Dolnych, gm. Potok zagubił dowód osobisty z dn. 2/1. 1919 r. № 10.
8. Kiełczewski Józef z Soli zagubił dowód osobisty z dn. 30/1. 1919 r. № 294.
9. Gajst Abram z Obszy, gminy Babice zagubił dowód obosisty z dn. 12/12. 1919 r. № 4568.
10. Bodys Tomasz ze Stanisławowa, gminy Majdan Sopocki zagubił dowód osobisty z dn. 10/9. 1919 r. № 4372.
11. Sztarkier Marja z Biłgoraja zagubiła dowód osobisty z dn. 20/5. 1919 r. № 2134.

b) mieszkańców powiatu Łukowskiego, którzy zgubili dokumenty osobiste:

1. Marta Borczuk z Łukowa zgubiła kartę pobytu wydaną przez Starostwo w Łukowie.
2. Chaim Srul Wajnbuch z Łukowa zgubił legitymację wydaną przez Magistrat Łuków.
3. Fajga Woland z Łukowa zgubiła paszport niemiecki wydany przez okupantów z 1/7. 1916 r.,
4. Adela Woland z Łukowa zgnbiła paszport wydany przez okupantów z r. 1916,
5. Marjanna Oklińska z Łukowa zgubiła 26/9. b. r. paszport niemiecki,
6. Moszek Gartenkrot z Łukowa — zabrany przez polskich żołnierzy paszport polski.
7. Emilja Oklińska z Łukowa zgubiła paszport niemiecki,
8. Arje Liberman z Łukowa zgubił paszport niemiecki w dniu 23/9. b. r.,
9. Marjanna Szumnierska z Trzebieszowa zgubiła paszport za № 36,
10. Juljan Jączyć z Wólki Ciechowskiej zgubił dowód osobisty wydany przez gm. Mysłów za № 38.
11. Wojciech Czajkowski z majątku Sąsiadka został skradziony paszport niemiecki z dokumentami,
12. Józef Przeździak z Łukowa zgubił paszport niemiecki i bilet wojskowy II kl.,
13. Bejla Eichenbaum z Łukowa zgubiła paszport niemiecki z 1/7. 1916 r.,
14. Moszko Fiszman z Łukowa zgubił paszport niemiecki z 1/7. 1916 r.,
15. Lipna Winer z Łukowa zgubił paszport niemiecki z 1/7. 1916 r.,
16. Helena Radzikowska, obcopoddana z osady Gniwań, powiatu Winnickiego, guberni Podolskiej, zgubiła paszport wydany przez władze rosyjskie w r. 1915, króry się unieważnia.
17. Jan Bluwoł z Wólki Konopnej gm. Krasusy zgubił paszport niemiecki.
18. Bereś Braun z Łukowa zgubił paszport niemiecki.
19. Józef Kudon syn Jana ze wsi Drożdżak gm. Radoryż zgubił paszport niemiecki za Nr. 370732/3.
20. Karol Pałyska ze wsi Oziemkówka gm. Miastków zgubił paszport niemiecki.
21. Sana Hochman z Łukowa zgubiła w dniu 27 marca 1920 r. paszport stawiony w roku 1919 przez Magistrat miasta Łukowa.
22. Jankel Herszek Wajncek ze wsi Tinkówka gm. Radoryż zgubił paszport niemiecki wydany przez okupantów.
23. Hersz Wiśnia z gm. Łysobyki zgubił paszport niemiecki.
24. Dawid Baumflek z Łukowa zgubił paszport niemiecki.
25. Josek Szejberg z Łukowa zgubił paszport niemiecki.
26. Marja Wawerska z Łukowa zgubiła paszport niemiecki.
27. Tomasz Szcześniak ze wsi Celiny gm. Radoryż zgubił paszport wydany przez wójta gm. Mysłów.
28. Jan Kłuzek syn Franciszka ze wsi Droździak gm. Radoryż zgubił paszport wydany przez władze niem.
29. Józef Szmidt z Łukowa zgubił paszport niemiecki.
30. Leon Goławski ze wsi Paskudy gm. Skrzyszew zgubił paszport niemiecki.
31. Jankiel Dawid Wajsenzon z Łukowa zabrały legitymację wydaną przez Starostwo Łuków Wojska Polskie.
32. Władysław Sienierski z Oziemkówki gm. Miastków zgubił paszport niemiecki.

Urząd Starościński w Lubartowie ogłasza:

PP. Starostom Burmistrzom, Wójtom i Sołtysom sąsiednich powiatów do wiadomości i dalszego ogłoszenia:

Dnia 21 października b. r. Kazimierz Włosek i Karol Mąka, mieszkańcy wsi Brzostówka, gm. Serniki, zatrzymali w lasach tamtejszych parę wałachów nieznanych właścicieli a mianowicie: 1) wałach maści gniadej, na kłębie z prawej strony biała plama, 2) wałach kasztan z gwiazdką na czole, na kłębie biała plama. Wyżej opisane konie pozostają u powyższych gospodarzy.

Właściciel majątku Piotrowice Witold hr. Łoś na drodze do Lublina w pobliżu Zemborzyc 20 października r. b. zgubił wydane mu przez Starostwo zaświadczenie o dopłacie za pobrane z mobilizacji konie: 1) za № 605 na sumę 5985 mk., 2) za № 604 na sumę 4725 mk i 3) za № 602 na sumę 5355 mk.

Mieszkaniec wsi Kępa Borzechowska gminy Niedźwica Paweł Wójcik zagubił talon do asygnacji z dnia 2/8 1920 r. za № 269384 na sumę 28.000 marek.

Zaginął tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd gminy Jastków Piotrowi Ceberze 7 sierpnia 1920 r. № 473.

1-go sierpnia b. r. skradziono w urzędzie gminnym w Wojciechowie urzędową pieczątkę: „Urząd gminy Wojciechów".

Od Administracji.

Administracja „Dziennika Urzędowego“ podaje do wiadomości, że, wskutek wiadomej podwyżki kosztów druku cena „Dziennika Urzędowego Województwa Lubelskiego“ od Nr. 5 podniesioną zostaje do 12 Mk. P. za numer.

Wobec tego nadesłane na poczet prenumeraty Mk. 50 — starczą na 5-ty, 6-ty i niespełna na 7-my Nr. „Dziennika Urzędowego“.

Zalegające dotąd z uiszczeniem tej pierwszej wpłaty prenumeracyjnej (Mk. 50.) Urzędy Starościńskie, Powiatowe i Gminne uprasza Administracja, po raz ostatni o **bezzwłoczne** wpłacenie tejże do P. K. O.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w sprawie powołania roczników 1889, 1888, 1887, 1886, 1885 do służby wojskowej.

Art. 1. Na mocy rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 11-go sierpnia 1920 r. (Dz. Ustaw Rzplitej Polskiej z dnia 12 sierpnia 1920 r. Nr. 75 poz. 514) powołuje się do służby wojskowej w szeregach armji polskiej mężczyzn urodzonych w latach 1889, 1888, 1887, 1886, 1885.

Art. 2. Osoby objęte art. 1. winny się stawić do Komisji Przeglądowych, które będą urzędowały w terminach ustalonych przez Dowództwa Okręgów Generalnych w porozumieniu z właściwym Wojewodą względnie Delegatem Rządu dla Galicji i Komisarzem Rządu m. st. Warszawy.

Wezwania osobiste do popisowych nie będą rozsyłane.

O miejscu, dniu i godzinie urzędowania Komisji Przeglądowych winni się popisowi dowiedzieć u wójta, względnie w magistracie.

Art. 3. Winni nieusprawiedliwionego niestawiennictwa będą karani w myśl Ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr. 20 z dnia 4 marca 1920 r. 104).

Art. 4. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH w. z.

(—) KUCZYŃSKI.

MINISTER SPRAW WOJSKOWYCH

(—) SOSNKOWSKI.
Generał-porucznik.

MINISTER b. DZIELNICY PRUSKIEJ

(—) KUCHARSKI.

WOJEWODA LUBELSKI
L. 2541/II/11.

Podając niniejsze rozporządzenie do wiadomości podlegających poborowi, wzywam ich do stawienia się przed Komisjami Przeglądowemi, których termin i miejsce urzędowania zostaną ogłoszone w powiatach przez Starostów oraz w Lublinie przez Komisarza Rządu.

Lublin, dnia 6 października 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

Redakcję zakończono 6 listopada 1920 r.

Druk. Państwowa w Lublinie.

SPROSTOWANIE.

W Nr. 5 „Dz. Urz. Woj. Lub.“ w poz. 108 p. t.: „Udział notarjusza i organów Min. Sprawiedliwości w poborze podatku od przyrostu wartości własności nieruchomej“ opuszczono przez omyłkę ustęp wstępny, który brzmi jak następuje:

„Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i z Ministerstwem Skarbu okólnikiem do Prezesów Sądów Okręgowych w okręgach Sądów Apelacyjnych w Warszawie i Lublinie z dnia 17 maja 1920 r. Nr. 12997/20 zadecydowało następujące prowizoryczne załatwienie sprawy do czasu ostatecznego uregulowania jej przez odpowiednią ustawę:“

(Do wklejenia przy poz. 108 w Nr. 5).